

TAINA CEA MARE

»*Taina aceasta este mare - vorbesc despre Hristos și despre Biserică.*«
(Efeseni 5.32-)

Poziția copiilor lui Dumnezeu este atât de felurită, încât este nevoie de mai multe pilde pentru a ne face să-i înțelegem prețiozitatea. În ciuda diversității imaginilor, de fiecare dată este vorba tot despre copiii lui Dumnezeu, numai că le privim din alt punct de vedere. Toți copiii lui Dumnezeu formează o mare familie, al cărui Tată este Dumnezeu și toți membri acestei familii (fiecare în parte, fără excepție) sunt frați. Iar dacă sunt frați, sunt și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Domnul Isus nu Se rușinează să ne numească frați; El este primul născut dintre mai mulți frați. Pentru a fi copil, trebuie să te naști. Ca să devii un copil al lui Dumnezeu, trebuie să fii conceput de Dumnezeu și născut din Dumnezeu (naștere din nou, din nou, născut de sus). Poziția minunată a copiilor lui Dumnezeu nu va fi anulată prin faptul că sunt oi ale lui Isus Hristos (oi pentru jertfe), care aud glasul Lui și Îl urmează. În acest caz El este ‚Marele Păstor al oilor’, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți. De ce copiii lui Dumnezeu sunt comparați cu oile este ușor de clarificat: pentru că ei sunt așa de simpli și fără apărare cum sunt oile. Vreun cititor l-ar putea înțelege greșit pe cel ce scrie, dar acest fapt este real, chiar dacă mulți nu vor să-l recunoască. Noi avem un Păstor bun, așa că putem spune împreună cu David: „Domnul este păstorul meu și nu voi duce lipsă de nimic.” Dacă citim Psalmul 23, vom înțelege ce înseamnă să fii o oaie, dar și ce înseamnă să ai un păstor bun. Domnul Isus, ca Bunul Păstor Și-a dat viața pentru oile Sale, iar acum se îngrijește de ele cu atâta devotament, cum doar cel mai devotat păstor se poate îngriji de turma lui. Cititorul să se preocupe mai amănunțit cu gândul acesta: un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor al lui Dumnezeu, o oaie a lui Isus Hristos. Cu siguranță va avea astfel multă bucurie și binecuvântare. Lucrurile acestea și următoarele sunt doar schițate, pentru că ne preocupă un alt subiect: taina cea mare. Această taină n-o poate înțelege nimeni, dacă însăși poziția lui nu-i este clară. Dacă unora le vine greu să înțeleagă cele trei stări de mai sus, ce vor înțelege din cele ce urmează?

Toți copiii lui Dumnezeu sunt preoți ai lui Dumnezeu, aparțin unei familii preotești, al cărui cap și mare preot este Domnul Isus Hristos. Ei sunt o preoție împărătească. (Apocalipsa 1.6) Cine își poate armoniza bine acestea două: oi și preoție împărătească? Dar cu acestea încă nu s-a încheiat șirul pildelor. Apostolul Pavel scrie în capitolul 12 al epistolei către Romani: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Este o mare deosebire între un preot și un animal de jertfă. Preotul aduce jertfa, el o jertfește, iar jertfa nu are nimic de făcut; ea se lasă condusă, răbdătoare, la abator, adică la altar, pentru a fi jertfită, adică tăiată și arsă. Domnul nostru a fost preot și animal de jertfă în aceeași persoană; despre El citim: „...prin Duhul cel veșnic S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu...” (Evrei 9.14). „Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai pe sus de ceruri, care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele Sale și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut odată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.” (Evrei 7.26-27.)

În epistola către Romani 6.22 citim: „Dar acum, odată ce ați fost izbăviți din păcat și v-ați făcut robi (sclavi) ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea și ca sfârșit: viața veșnică.”

Copiii lui Dumnezeu mai sunt și: aleși, binecuvântați, iubiți, sfinți, sfinți chemați, tovarăși (tovarăși ai chemării cerești și tovarăși ai lui Hristos), luptători, războinici (om de război), zidari, lucrători, lumini, etc. Marii diversități a poziției noastre îi corespunde și cea a Adunării, căci și în acest caz este nevoie de multe pilde ca să înțelegem acest lucru.